

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 października 2017 r.,

skargi A.G.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]. z dnia 31 marca 2015 r.,

sygn. akt I ACa [...], wydanego

w sprawie z powództwa A.G.

przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie [...]

i Powiatowemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego w S.

oraz Gminie Miasto S.

o zapłatę,

1. odrzuca skargę

2. nie obciąża skarżącej A.G. kosztami postępowania skargowego na rzecz pozwanych

3. przyznaje radcy prawnemu J.H. – W. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w S. kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset), powiększoną o stawkę podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącej z urzędu.

UZASADNIENIE

Skarga powódki o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]. z dnia 31 marca 2015 r. została oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego - art. 417 i art. 420¹ k.c. w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją dokonaną ustawą z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, a także art. 441 § 1 k.c. w związku z art. 104, 107 i 138 k.p.a., art. 361 § 1 k.c. w związku z art. 35 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane w brzmieniu obowiązującym w dniu 10 kwietnia 2001 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku powinna zawierać wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny. Z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że w art. 424⁵ § 1 k.p.c. wyraźnie odróżnia się wymóg przytoczenia podstaw skargi z ich uzasadnieniem (pkt 2) od wymogu wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny (pkt 3). Oddzielenie wymogu przytoczenia podstaw skargi i ich uzasadnienia od wymogu wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, jest celowym zabiegiem ustawodawcy. Spełnienie wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. polega na odrębnym wskazaniu konkretnego przepisu prawa, tj. numeru artykułu oraz aktu prawnego z podaniem miejsca publikacji, gdyż samo odwołanie się do podstaw skargi lub ich uzasadnienia nie stanowi spełnienia tego wymagania. Brak wymogu konstrukcyjnego skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w postaci wskazania przepisu prawa z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, stanowi samodzielną i wystarczającą podstawę odrzucenia skargi, bez możliwości wdrożenia postępowania naprawczego (art. 424⁶ § 2 k.p.c.) (por. np. postanowienia z dnia 26 kwietnia 2017 r., V CNP 74/16, z dnia 6 sierpnia 2015 r., V CNP 7/15, z dnia 29 września 2017 r., III CNP 2/17, z dnia 17 lutego 2017 r., V CNP 67/16).

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]. z dnia 31 marca 2015 r. wniesionej przez powódkę nie wskazano przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny. Ograniczono

się jedynie do wskazania podstaw skargi, co nie jest spełnieniem wymagania przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać takie uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem; niezbędne jest również uwiarygodnienie tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów lub co najmniej ich surogatów (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, nie publ., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ., z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 55/06, nie publ. i z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06, nie publ.).

W odpowiedzi na skargę Skarbu Państwa trafnie podniesiono, że powódka nie spełniła wymogu uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody. Skarżąca oświadczyła, że jej zdaniem szkoda, polegała na oddaleniu apelacji powódki w zakresie, w którym Sąd drugiej instancji nie uwzględnił żądania zasądzenia na rzecz powódki kwoty 36 400 zł i zasądzenia kosztów zastępstwa. Z uzasadnienia skargi wynika zatem, że skarżąca wiąże powstanie szkody wyłącznie z oddaleniem powództwa. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że nieuwzględnienie powództwa i ostateczne „przegranie sprawy” przez stronę powodową nie może być utożsamiane z wyrządzeniem szkody, której rozmiary odpowiadałyby wartości określonego w pozwie żądania lub ją przekraczały. Gdyby powołanie się na oddalenie powództwa bądź apelacji od wyroku oddalającego powództwo miało być wystarczające do spełnienia tego wymagania, jego wprowadzenie przez ustawodawcę traciłoby sens (por. m.in. postanowienia z dnia 13 listopada 2007 r., III BP 7/07, OSNP 2009, nr 1-2, poz. 11 i z dnia 8 grudnia 2009 r., III CNP 53/09, z dnia 25 lutego 2016 r., IV CNP 50/15).

Z tych względów skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. O kosztach postępowania orzeczono stosownie do art. 102 w zw. z art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 424¹² k.p.c.

jw